

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

เก็บหอมรอมริบได้หมดคือหลวงปู่มั่น

ท่านปัญญาขยายกุกุญนั้น มอบให้ท่านปัญญาหมดเลย ท่านจะทำอะไรหรือท่านจะปลุกหลังใดหลังหนึ่งขึ้นก็ได้ ต้นไม้ที่อยู่ข้าง ๆ คงเอาออก ต้นตะเคียนต้นนั้นก็เอาออก ต้นตะเคียนที่ใหญ่จะเอาออก ท่านปัญญาท่านจะยกจะแกจะไขอะไร หรือท่านจะรื้อหมอดก็แล้วแต่ท่าน แต่ท่านคงไม่รื้อ ยกขึ้นไม่รื้อ ถ้าท่านจะรื้อเราก็ไม่ว่า รื้อยกใหม่ปลูกใหม่เลย เราก็ไม่ว่า แต่ท่านเองท่านไม่อยากจะให้ท่านะ ท่านบอกว่าพักที่นั่นมันสบายอยู่ทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว นั่นเป็นเรื่องของท่าน เรื่องของเราเป็นยังไงก็ได้คิด เปิดโอกาสให้ท่านปัญญาทำ ยกขึ้นหรือจะปลูกขึ้นข้างกัน จะปลูกอะไรหลังใดหลังหนึ่งขึ้นในแถวนี้ เราเปิดโอกาสให้หมดเลย ต้นไม้นี้ก็เอาออกเราไม่ว่า ท่านรู้สึกว่าคุณจะเกรงใจ ท่านบอกว่าไม่เห็นมีอะไรจำเป็น เรื่องของท่านปล่อยเสีย ทำไว้เพื่อเป็นน้ำใจที่มีต่อกัน

พวกแถวบ้านตาดเรานี่ ตอนเย็น ๆ มันออกมาเล่นพ่่าน ๆ ขับขี่รถจักรยานวิ่งแข่งกันมาวิ่งแข่งกันไป แล้วมาเที่ยวตามบริเวณวัด เราไปเจอเมื่อวานเลยชวนเอา อย่ามาเล่นพ่่านนะในวัดนี้ วัดนี้เป็นวัดของผู้มีอรรถมีธรรม ท่านรักษาอรรถรักษาธรรม ปฏิบัติต่อธรรมของท่าน อย่ามาเล่นพ่่านทำความเสียหายนะ เมื่อวานนี้ไปเจอสองรายดูเอา เราออกไปค่า ๆ ยังเล่นพ่่าน ๆ เข้ามา เลยจะถือวัดนี้เป็นทำเลเที่ยวเล่นพวกนี้ เราดูเอาแล้วเมื่อวานนี้ ค่า ๆ จวนจะมีดมันยังมา เราถาม มาอะไร บอกว่าเที่ยว ชนบาใหญ่เลยพอว่ามาเที่ยวเท่านั้น เอาใหญ่เลยเที่ยว อย่างนั้นชิมันดูไม่ได้นะ พวกหมาเดือนเก่า มันเล่นพ่่าน ๆ ไปทุกแห่งทุกหน ศีลธรรมอยู่ที่ไหนมันไปเหยียบย่ำทำลายหมด นี่ละโลกนี้มันสกปรกขนาดนี้ โอ้ พิลึกพิลั่นนะ

วัดนี้เลยเป็นทำเลเลอะเทอะไปหมดนะเวลานี้ เราไม่เคยปฏิบัติมา แต่ก็มาเจอเอง เราเป็นเจ้าของวัดเอง ความเลอะเทอะนี้เต็มวัดเต็มวาเราเจอเอง แหมดูไม่ได้นะ เพราะไม่เคยปฏิบัติมาอย่างนี้ หากเป็นของมันขึ้นมาอย่างนี้ คนมีมากเท่าไร ๆ เรื่องราวมากขึ้นเรื่องเลอะเทอะมากขึ้น เรื่องเหยียบย่ำทำลายศาสนาเป็นไปด้วยกัน ทั้ง ๆ ที่โลกก็ว่าเขามาเคารพนับถือ มาวัดมาวา มีคนมามาก มามากอะไรมีแต่หมาเดือนเก่ามาทั้งนั้น มีคนมาที่ไหนในวัดนี้ มีแต่หมาเดือนเก่าละมาเต็มอยู่ยั่วเย้า ๆ ดูไม่ได้นะ ตอนเย็น ๆ มันเล่นพ่่าน

ออกมา ชีร์ถจักรยานมอเตอร์ไซค์มาเที่ยว เอาหน้าวัดนี้เป็นทำเลเที่ยวเล่นพ่าน ๆ ลุกสี่ลูกกลม แหม ดูไม่ได้นะ

ก็พอดีเมื่อวานไปเจอกับเราเข้า ตอนเย็น ๆ เราออกไป ส่วนมากก็ต้องออกไปเย็น ๆ เพราะตอนนอกจากนั้นมันยั่วเย้ย ไม่ทราบพวกเดือนเก้า ไม่ทราบเดือนสิบ ไม่ทราบเดือนสิบเอ็ด เดือนสิบสอง สับสนปนเปกันเลยตอนเช้า เพราะฉะนั้นจึงไม่ออก ตอนกลางวันไม่ออก มีธุระจำเป็นอะไรถ้าไม่รีบเร่งจริง ๆ ต้องรอเสียก่อน ให้จาง ๆ คนบ้าง แล้วค่อยด้อม ๆ ออกไป ไปดูนั่นดูนี่แล้วก็มาสั่ง ไปดู ๆ อย่างหนึ่งก็ตอนเย็นเงียบ ๆ แล้วค่อยด้อม ๆ ไปดู สิ่งนั้นสิ่งนี้ ไปดูแล้วก็สั่งเพราะเราไม่ใช่ผู้ทำ ผู้สั่งเท่านั้น ไปก็ไปเห็นพ่นพ่าน ๆ เอ้อ เลอะเทอะมากนะ โลกเขาก็มั่วลือว่าวัดนี้เป็นวัดที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบพอสมควร ที่นี้ความเลวร้ายมันก็มาด้วยกัน จะว่าวัดนี้เลวร้ายขึ้นก็ได้เคียงข้างกันไป ดูไม่ได้นะ

ประการหนึ่งบุคคลในบ้าน เด็กในบ้านนี้อย่ามาพ่นพ่านทำลายสัตว์ในวัดนะ มันออกไปเที่ยวตามนอกขอบกำแพงวัด พวกนกยูงบ้าง พวกไก่ป่า กระจอก กระแต ใครอย่ามาคิกอย่ามาคะนอง อย่ามาหากินในวัด เราบอกตรง ๆ นะ เราเป็นผู้บอกเองเพราะกลัวภัย วัดนี้มีผู้รักษาอยู่นะ ที่ไหนทั่วประเทศเขตแดนมีผู้รักษา เฉพาะวัดนี้ก็มียุวกษัตริย์ที่รักษา ส่วนมากจะมีแต่นอกเครื่องแบบอยู่ตามนี้ พ่นพ่าน ๆ แล้วอย่ามาขโมยนะ เดี่ยวจะบอกชัด ๆ เลย แล้วตายไม่มีป่าช้านะ รายไหนมันด้อม ๆ เข้ามา เขาสืบทราบ เอ้า พูตให้มันชัดเสีย นะ เขาสืบทราบว่าเป็นรายไหน ๆ ที่เป็นตัวสำคัญ ๆ นั้นละตัวนั้นตัวสำคัญมันตายไม่มีป่าช้านะ ด้อม ๆ มาเปรี้ยวเดียวหนึเลย เงียบ ไม่ทราบใครมายิง บอกชัด ๆ เสียนะพวกในบ้านนี้

เวลามันจะฆ่ามันไม่ได้ฆาตกรรมดา คือมันมาแบบลึกลับของมันนั้นละ เราก็สนุกชิวเวลาไปขโมยก็ขโมย เวลาอยู่ธรรมดานี้ก็ว่าไม่มีอะไร ตายอยู่ในนั้นละนะ ตายในที่ชุมนุมชน ตายในที่ไหนไม่รู้ ตายในงานอะไรไม่รู้ เปรี้ยวแล้วตายแล้วไปแล้ว ไม่ทราบใครฆ่า ความจริงจับเอาแล้วตั้งแต่นั้น นั้นเห็นไหมล่ะ นี้เราจะบอกเสียนะ ถ้าอยากตายให้มาวกมาเวียนนะ เราบอกตรง ๆ ถ้าฝันไปมันจะเป็นอย่างนั้น แล้วจะมาตำหนิหลวงตาบ๊วไม่ได้นะ หลวงตาบ๊วเดือนนะ ไม่อยากให้ลูก ๆ หลาน ๆ มันตายไม่มีป่าช้า เห็นไหมตายอยู่ตามแถวนี้ ท่านทั้งหลายว่าตายเพราะอะไร นักเลงเก่ง ๆ หัวโต ๆ เหล่านี้ มันเก่ง ๆ นั้นเขาเก็บเรียบ ๆ เก็บแบบไหนรู้ไหม

นี่ละหลักวิชาปกครองโลก ทำทุกแบบที่โลกจะปลอดภัยสงบร่มเย็น เพราะฉะนั้นใครอย่าพ่นพ่านนะ นี้เราบอกฐานเป็นครูเป็นอาจารย์ เหมือนเป็นพ่อเป็นแม่ของท่าน

ทั้งหลาย ลูกหลานใครใคร่รัก แล้วอย่ามาทะเลาะกันนะ ถ้าเป็นขึ้นมาแล้วจะว่าใคร เราบอกแล้วนะ ถ้าฝันมาเป็นจริง ๆ นี่แหละบอกชัด ๆ แล้ว ถ้าฝันมาทำอย่างนั้นแล้ว จะเป็นจริง ๆ จะตายที่ไหนไม่รู้แหละ เรียกว่าตายไม่มีป่าช้า จำให้ตึนลูกหลานบ้านตาดตัวมันแกง ๆ เต็มมันจะตายด้วยความแกงของมัน อย่าว่าไม่บอกนะ

สัตว์เหล่านี้ก็มีเจ้าของรักษา ให้ความร่มเย็นแก่เขา ในวัดนี้ก็ถือวัดเป็นความร่มเย็น มอบชีวิตจิตใจไว้กับวัดกับวา ยิงอยู่ตามบริเวณกุฏิพระเราแล้ว มันเอากุฏิพระเป็นบริเวณประชุม ถ้ามันมีเหล้ามันก็จะเอาเหล้ามากินบนกุฏิเรา มีอะไรเหล้ายาปลาแป้งอะไรมันจะมากินบนกุฏิเรา คือมันสนิทกับเรามาก มันไม่ได้สนใจกับเราเลยนะ กุฏิไหนก็เหมือนกัน พระเณรอยู่ที่ไหนมันเพ่นพ่าน ๆ ขึ้นลงอยู่ตามพระ คือมันคุ้นมันเชื่องมันตายใจ ไว้ใจเราขนาดนั้น ที่มันออกไปมันก็เอานิสัยนี้ไปใช้ ทางนั้นก็ด้อม ๆ มาจะฆ่ามันละซิ นี่ละเป็นเหตุนะ หนึ่งสัตว์ตาย สองคนคนนั้นต่อไปมันตายก็ได้ พุดตรง ๆ อย่างนี้

เราบอกให้ชัดเจน ลูกหลานอย่ามาทะเลาะกันนะ บอกแล้ว พุดตรง ๆ เจ้าหน้าที่มีอยู่ทั่วไปวัดนั้นนะ มีแทรกมีอยู่ทุกแห่งทุกหนเจ้าหน้าที่รักษาความสงบ ถ้าใครเพ่นพ่านทะเลาะเข้ามา หนึ่งอาจทำได้ สองทำได้ เพราะเขามารักษาความสงบ ใครมาทำลายความสงบนั้น ละเป็นภัยต่อผู้นั้นเอง ใคร ๆ ก็เหมือนกัน ตั้งแต่ในบ้านเราอยู่ ขโมยหรือโจรมาปล้นบ้าน เรามันก็เกิดข้าศึกกันได้ใช้ไหมละ อันนี้ก็เหมือนกัน มาปล้นเหล่านี้มันก็เป็นข้าศึกได้เหมือนกัน ให้จำเอาลูกหลานอย่าทะเลาะกันนะ อย่าว่าเราไม่บอกนะ นี่เราบอก เราบอกอย่างเปิดเผย แต่ผู้ที่จะฆ่าพวกตัวแกง ๆ นี้ไม่ได้เปิดเผยนะ บอกตรง ๆ อย่างนี้เลย

ทำแล้วสนุกมือ สนุกและดีอด้าน เลยไม่ได้คิดอ่านไตร่ตรองอะไรเลย ว่าแต่เราฉลาดคนเดียว ๆ บทเวลาตายตัวฉลาดมันตายนะ นี่เราก็บอกทุกแห่งทุกมุม มันเป็นจริง ๆ ตามที่บอกนี้ นี่เรารีบบอกเสียก่อน เพราะมันเคยเป็นมาแล้ว ตายไม่มีป่าช้านี้เป็นมามาก ต่อมาก ไม่รู้แหละใครฆ่า ไม่ทราบใครฆ่า ตายอยู่ทุกแห่งทุกหน ตัวแกง ๆ นั้นแหละตาย เพราะฉะนั้นจึงบอก ยิ่งสถานที่แห่งนี้ยังเป็นสถานที่สำคัญ ซอกแซกซิกแซกด้วยเจ้าหน้าที่อยู่ทุกแห่งทุกหน แต่งตัวเหมือนคนขี่เหล่าขี้ยา ก็มี มาสอดแทรกซิกแซก นั้นเห็นไหม ปีนมันเห็นบ่อยอยู่ในพกรู้ไหม พุดตรง ๆ อย่างนี้นะ

สำหรับเราเองเราไม่มีภัยต่อใคร สัตว์สามแดนโลกธาตุเราไม่มีกับใคร ใครจะมีกับเรา เราก็ไม่มี เราพุดจริง ๆ สำหรับเรา แต่ผู้ที่จะมีต่อกันมันมีอยู่อย่างที่ว่านี้ละ ผู้รักษาความปลอดภัยทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งปลอดภัยของคน ทั้งปลอดภัยของสัตว์ ทั้งปลอดภัยของทรัพย์สินเงินทอง ปลอดภัยทุกด้านทุกทาง เรื่องราวต่าง ๆ ปลอดภัยจากสิ่งเหล่านี้ มี

ผู้รักษา มีอยู่ทุกแบบ เราไม่รู้ เข้าใจไหม นี่บอกให้ชัดเจน กลัวลูกหลานบ้านตาดมันจะตาย ไม่มีป่าช้า มันว่ามันเก่งมันจะตายไม่มีป่าช้า ไม่รู้ตัวนะ ให้รู้เสียนะ เคยต้อมันจะต้อแหละ แต่ต้อไม่เข้าทำนั่นชิมันจะตายนะ

เวลานี้มนุษย์เรามีมากเท่าไรเรื่องราวยิ่งมาก ฮึกเหิมกันขึ้นทุกแบบทุกฉบับ ในสิ่งที่จะเป็นภัยต่อส่วนรวม มีมากที่เดียวเวลานี้ มีเรื่องมีราวมีทุกแห่งทุกหน ใหญ่สมใหญ่ เล็กสมเล็ก มีเต็มตัวทุกคน มนุษย์มีจำนวนมาก ๆ สัตว์มีมาก ๆ เลยไว้ใจกันไม่ได้ ไม่ทราบจะไว้ใจใคร ก็มีแต่ไฟ ๆ ๆ สุมหัวออกมาด้วยกัน ระเบิดออกมาก็ระเบิดใส่กันนั่นแหละ จะไประเบิดใส่ไหน เป็นอย่างนั้น นี่ละความขาดศีลธรรม ทำนุทั้งหลายดูเอานะ ถ้าความมีธรรมอยู่ที่ไหนเย็นหมดนะ มีมากมีน้อยสงบเย็นเพราะเป็นธรรมล้วน ๆ เช่น ธนบัตรมีพันบาทหมื่นบาทแสนบาทนี้มีแต่ธนบัตรจริงล้วน ๆ ไม่เพื่อ ถ้าปลอมแฝงเข้ามาแล้วเพื่อ นั่นเห็นไหมละ

ถ้าคนดีล้วน ๆ อยู่ด้วยกันมากจำนวนเท่าไร ก็เท่ากับธนบัตรจริง มีจำนวนเท่าไร เป็นประโยชน์ด้วยกันหมด แต่ถ้าปลอมแฝงเข้ามา คือคนชั่ว คนระเกะระกะ คนขวางโลก เข้ามาขวางแล้วนั้น มันจะมีส่วนใหญ่ให้เสีย นี่ละเรื่องเกิดตรงนี้นะ คนดีมีไม่เกิดเรื่อง แต่คนชั่วแฝงเข้ามาเกิดทันที นี่กำลังแรงจะช่วยบ้านช่วยเมืองเรา จวนแล้ว หลวงตานี้อ่อนมากแล้วนะ ระยะเวลาที่หนึ่งมานี้ฉันจ้งหันไม่ได้ เมื่อเข้านี้ก็ฝืนเอา มันเป็นอะไรในนี้แหละ พุดไม่ถูก แต่เราเองเราไม่มีอะไรกับมัน มีก็เพื่อโลกเท่านั้น สำหรับเราไปเมื่อไรได้ทั้งนั้น เพราะเราคอยจะปล่อยมันอยู่แล้ว มันหนัก พายินพานอนพาหลับ พากิน พาถ่าย มีตั้งแต่เรื่องแบกธาตุแบกขันธุ์

ใจดวงนั้นไม่เห็นได้แบก ไม่มีอะไรได้แบก หมดกังวลโดยประการทั้งปวง ขึ้นชื่อว่าสมมุติแล้วไม่มีเลย แล้วจะไปทุกข์อะไรกับใจดวงนั้น ที่นี้มารับผิดชอบกับธาตุกับขันธุ์มันก็หนัก แบกทางนูนแบกทางนี้ แบกนั้นแบกนี้ นี่ก็กำลังแบกช่วยโลกเรา อุตสำหรับพยายาม ธาตุขันธุ์มันก็ทรุดโทรมของมัน จิตใจที่มีความเมตตาสงสาร ใจไม่มีวัย ใจไม่เป็นทุกข์ ใจไม่ได้รับความเดือดร้อนวุ่นวาย แต่ธาตุขันธุ์เป็นเครื่องมือมันก็เป็นของมันอย่างนี้ บีกบีนกันไปอย่างนี้ละ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้อุตสาหุพยายามทุกคน คราวนี้ยังงัดต้องเด็ด ให้ได้ทองค่าน้ำหนัก ๑๐ ตัน ขาดไปไม่ได้เลย นี่ขึ้นเวทีแล้วนะ เรียกว่าขาดไปเลย ถ้าลงได้ขึ้นแล้วไม่มีถอย หลวงตาองค์นี้ไม่เหมือนใครนะถ้าลงได้ขึ้น อะไรผ่านหน้าขาดสะบั้นไปเลย เขาไม่ขาดเราขาด ให้ถอยกันไม่มี

นี่ก็เราจะพีดกับความจน จะว่าไง ความจนมันจะเหยียบชาติไทยของเราจนจะล่มจะจมอยู่ในไม่กี่ปีมานี้ เห็นกันทั่วหน้าไม่ใช่หรือ เวลานี้เราต่อต้านกันกับสิ่งเหล่านี้ด้วยความรักชาติ ความเสียสละ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีเราทุกคน ๆ เอาให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย มีเท่าไรเสียสละมา อย่าเสียตายเป็นเรื่องของเรามากกว่าเรื่องชาติบ้านเมือง ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่โตมาก มีเท่าไรเสียสละมา ๆ เมื่อหลักใหญ่มีเป็นหลักเป็นเกณฑ์อยู่แล้ว เราอยู่ที่ไหน เราสบาย ไปไหนมีหน้ามีตา ยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่มีใครดูถูกเหยียดหยามเรา เพราะหลักชาติของเราดี ถ้าหลักชาติเอนเอียงหรือล่มละลายแล้ว ไปที่ไหนเขาชี้หน้าเอานะ ให้รักษาศักดิ์ศรีตั้งมาอันนี้ให้ดีทุกคน

หลวงตาทำนี้ทำเพื่อสิ่งเหล่านี้แหละ ได้พิจารณาเรียบร้อยแล้วค่อยออกมาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ไม่ใช่แบบพาล่ามพลุ่ม ๆ แล้วสั่งเสียหรือสั่งสู้มสู้มทำ เราไม่ทำอย่างนั้น พิจารณาเรียบร้อยแล้ว เมื่อเห็นว่าถูกต้องดีงามทุกสิ่งแล้วก็ออกเลย ๆ นี่ก็รู้สึกว่ชาติไทยเราฟื้นฟูขึ้นมาก ประเทศต่าง ๆ ที่เขาจะมาลงทุนเดี๋ยวนี้หนาหน้าขึ้นโดยลำดับหนาหน้าหนาตาขึ้น เพราะเขาหวังจะมีที่อาศัยกับเมืองไทยเรา นั่นแหละเขาถึงได้มาโรงงานต่าง ๆ เต็มประเทศแหละเดี๋ยวนี้ มาลงทุนลงทุนกัน ใครก็หวังได้ เขาก็ได้จากเรา เราก็ได้จากเขา อบุญมณฺญ์ ต่างคนต่างอาศัยกัน เพราะรากฐานของเราดีเขาจึงมา เห็นไหมตอนที่เขาหลังไหลแตกจากเมืองไทยจนจะเป็นเมืองร้าง พวกลงทุนลงทุนแตกฮือกันไปหมด เราก็กินกันอยู่ที่นี่ เวลานี้กำลังหลังไหลเข้ามา ๆ ทุกทิศทุกทาง นี่ก็คือว่าเป็นที่อาศัยกันได้ถึงมาอาศัยกันคนเรา

ด้วยเหตุนี้เองเราจึงวางรากฐานของเรา เพิ่มรากฐานของเราให้แน่นหนามั่นคงยิ่งขึ้น ด้วยในคราวนี้ให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์ได้ ๑๐ ล้านเป็นอย่างนี้ เหมือนกันนั่นแหละ สองอย่างนี้จะประกาศก้องทั่วโลกดินแดนนะ อย่างอื่นไม่สำคัญ สำคัญที่จุดนี้ เราจึงมุ่งหมายในจุดนี้มากที่สุด เพื่อให้ชาติไทยของเรามีความอุ่นหนาฝาคั่งต่อไป สืบทอดมรดกของปู่ ย่า ตา ยายของเรา ซึ่งพาต่อพาพามาจน ให้เย็นตาเย็นใจท่าน เวลาตายไปแล้วพวกเราก็ผาสุกเย็นใจด้วยกัน อย่าให้ได้เดือดร้อนวุ่นวาย และการจัดการจ่าย การประพฤติตัวขอให้พากันระมัดระวังบ้างนะ

ขอให้มศีลธรรมประจำใจ ประจำกิริยามารยาท ความประพฤติหน้าที่การงาน อย่าให้เหลวแหลกแหวกแนวไปตาม ๆ กันหมด ตั้งแต่ใจออกไปนี้เป็นไฟเผาโลกได้นะ ถ้าใจเสียเสียอย่างเดียวเป็นไฟเผาโลกไม่สงสัยนะ ถ้าใจดีมีศีลธรรมเสียอย่างเดียว กระจายความมศีลธรรมนี้ออกไปเป็นน้ำดับไฟ ๆ พบกันประสานกันได้ทันที ๆ เพราะความเป็นผู้มี

ใจเป็นธรรม เห็นกันไม่เยอหยิ่งจองหองพองตัว อวดก้ามใส่กันเหมือนกิเลส เจอกันเข้า เหมือนหมาเจอกัน มีแต่แะ ๆ จะกัดกัน ครั้นแล้วมันก็เจ็บทั้งสองตัว หมานะ ลงได้กัดกันแล้วเจ็บทั้งสองตัว นี่ก็เหมือนกัน มนุษย์ไม่มีธรรม ถ้าได้เจอกันแล้วก็ยิ่งกว่าหมากัดกัน เหลวแหลกไปหมดคือมนุษย์นี้แหละ เพราะฉะนั้นจึงให้มีธรรมเป็นเครื่องกำกับเสมอ ไปที่ ไหนจะได้เย็นตาเย็นใจ

การอยู่การกินให้รู้จักประมาณ อย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิมกับสิ่งที่ผ่านมาทุกทิศทุกทาง เวลานี้มากนะ ในเมืองไทยนี้ผลิตขึ้นมากขนาดไหนดูเอา รถคันหนึ่งออกมาจากโรงงานไหน รถแต่ละคัน ๆ สินค้าเต็มรถ ๆ ออกมาจากโรงงานไหนบ้าง ก็ออกมาเพื่อขาย ผู้ซื้อก็เพื่อซื้อ วิ่งว่อน.คนไหนก็มีแต่จะเอา ๆ ไม่รู้จักประมาณตายได้นะ ให้รู้จัก เรื่องของเราให้รู้จัก ประมาณทุกคน ไม่อย่างนั้นจะประสิทธิ์ประสาทความเลวร้าย ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ความไม่รู้จักประมาณให้ลูกหลาน กลายเป็นลูกหลานเลอะเทอะไปหมดเมืองไทยเรานะ ถ้าศีลธรรมมี อะไรมีมากมีน้อยเป็นเรื่องของสิ่งนั้น เรื่องศีลธรรมมีในใจเป็นอย่างนั้น

สิ่งเหล่านี้มีมาอยู่ในโลกนี้ตั้งกัปตั้งกัลป์แล้วตื่นมันหาอะไร อะไรที่มีความจำเป็นต่อธาตุต่อขั้นต่อความเป็นอยู่ของเรา นำสิ่งเหล่านั้นเข้ามาปฏิบัติตัวเอง สิ่งใดไม่จำเป็นแล้ว จะมาก่อความยุ่งเหยิงวุ่นวายและสร้างกองทุกข์ให้แก่เรานี่ปัดออก ๆ นั่นจึงเรียกว่าคนใช้ความคิดความอ่าน เห็นอะไรผ่านเข้ามาไม่ได้ ผ่านเข้ามาคว้ามับ ๆ จมนะ เมืองไทยเราจมนได้ มีขนาดไหนก็จมนได้ขนาดนั้นแหละ ถ้าไม่มีประมาณเสียอย่างเดียวเป็นไฟทั้งกองละ ความไม่รู้จักประมาณ ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเผาเราเองนะ ความรู้จักประมาณ ความประหยัดมัธยัสถ์นี้เป็นเครื่องส่งเสริมได้เป็นอย่างดี และเป็นคติเครื่องเตือนใจไปถึงรุ่นลูก รุ่นหลานเรา จะเป็นคนดีคนดีมีฝั่งมีฝ้าเรื่อย ๆ ไปนะ ถ้าไม่มีธรรมแล้วแหลกเหลวหมดนะ

ว่าศาสนา ๆ ก็เคยสอนมาเป็นประจำอยู่แล้ว ให้นำไปปฏิบัตินะ ให้อบรมจิตให้สงบ เย็นสักหน่อยเถอะนะ พุทธศาสนาเด่นในทางด้านอบรมจิตใจ พอใจได้รับการอบรมมีความ สงบร่มเย็นแล้ว จะแผ่กระจายคุณภาพออกไปทั่วโลกดินแดน ศาสนา แปลว่าคำสอน ศาสน ธรรม ธรรมที่เป็นคำสอนโลก แปลว่าอย่างนั้น ที่เป็นแบบฉบับสอนโลกคือธรรม ให้เรานำไปปฏิบัติทุกคน ๆ จิตเวลามันวุ่น ๆ จริง ๆ นะ มันจะเอาให้เป็นให้ตายได้จริง ๆ นอนไม่หลับ กินไม่ได้นอนไม่หลับเพราะความคิดมากกวนใจ

กิเลสตัวนี้มันอยู่ในใจ มันแสดงฤทธิ์ออกมาตามอารมณ์ต่าง ๆ เจ้าของผู้รับเคราะห์ รับกรรมเลยจะตายกินไม่ได้นอนไม่หลับ บางคนเป็นบ้าไปเลยก็มี เพราะกิเลสผลักไสให้

คิดให้ป่องอย่างรุนแรง จนกลายเป็นบ้าไปเลย นี่ละถ้าใครไม่รู้ว่ามีกิเลสให้รู้เสีย นี่คือกิเลส
 มันอยู่ในหัวใจของสัตว์ ธรรมน้ำดับไฟก็อยู่ในใจของสัตว์ ถ้ามันคิดมากไปให้ใช้อารมณ์
 ของธรรมเข้าระงับดับมัน แล้วมันจะค่อยสงบตัวลงไป คิดก็เราเป็นผู้คิดออกไป สิ่ง
 ทั้งหลายเขาไม่มีความหมายอะไร มันมีความหมายดีชั่วอยู่กับใจของเราผู้คิดนี่นะ ให้ระงับ
 จิตอันที่เป็นภัยต่อตนเองนี้ลงด้วยอรรถด้วยธรรม แล้วจะสงบเย็นไป ๆ นี่ละธรรมอยู่ที่ใจ
 กิเลสอยู่ที่ใจ ผลักอารมณ์ออกมาจากกิเลสเป็นไฟขึ้นมา ผลักอารมณ์ออกมาจากธรรมเป็น
 น้ำดับไฟขึ้นมา ระงับดับกิเลสภายในใจของเราแล้วความเย็นจะเย็นที่ใจ เพราะความร้อน
 ๆ ที่ใจ ไม่ร้อนที่อื่นนะ ร้อนที่ใจ

โลกสงสารไม่มีคำว่าร้อนว่าหนาวติดตัวและความรู้สึกของเขานะ แต่มันมาติดตัว
 อยู่กับตัวของเรา กับความรู้สึกคือใจของเราซึ่งเป็นนักสู้แน่และเป็นตัวสำคัญ จึงต้องหา
 อารมณ์อันดีเข้ามาระงับดับมัน อารมณ์อันดีก็คือธรรมนั้นแหละ อารมณ์ชั่วคืออารมณ์ของ
 กิเลสเผาเรา อารมณ์ดีคือน้ำดับไฟที่มันเผาเราอยู่นั้นให้สงบตัวลงไป เย็นสบาย ๆ เห็น
 ไหมพระกรรมฐานท่านอยู่ในป่าในเขา นี่ละรากเหง้าของพุทธศาสนาแท้ ผู้ที่จะนำโลก
 สงสารคือพระ พระก็พระสาวกสำเร็จมาจากในป่าในเขาทั้งนั้นออกมา จากสกุลใด ๆ ก็ตาม
 มาประพฤติปฏิบัติตัวเพื่ออรรถเพื่อธรรม ไม่ถือเนื้อถือตัวเยอหยิ่งจองหอง มุ่งหน้าต่อ
 ธรรมด้วยกันเข้ากันได้หมด ต่างองค์ต่างปฏิบัติกำจัดกิเลสออกจากจิตใจจนสิ้นซากไป
 หมดแล้ว สงฆ์ สรรณ คัจฉามิ เป็นสรรณะ เป็นที่พึ่งเป็นที่พึ่งตายของโลก เป็นขึ้นมาเอง ๆ

ดังที่เรากล่าวถึงท่านอยู่ทุกวัน ๆ เวลานี้ว่ายังไง พุทธ ธมฺม สงฆ์ สรรณ คัจฉามิ ต้น
 เค้าของศาสนาพุทธนี้ออกมาจากป่านะ พระพุทธเจ้าบำเพ็ญในป่าตรัสรู้ในป่า พระสงฆ์
 สาวกบำเพ็ญในป่าตรัสรู้ในป่า ธรรมเกิดจากป่าของผู้บำเพ็ญแล้วกระจายออกไป ๆ เวลานี้
 ยังเหลืออยู่ไม่มากนักก็เป็นสักขีพยานได้ เช่น พระกรรมฐาน นี่พยานมาจากองค์สมเด็จพระ
 พระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา ทรงพาพระสาวก พระสงฆ์ทั้งหลายดำเนินอยู่ในป่าในเขา
 รุกขมูตร่มไม้ได้อรรถได้ธรรมมาแจกจ่ายโลก นี่พระท่านก็อุตสาหะพยายามบำเพ็ญในป่าใน
 เขา นี่โลกมองข้ามไปนะ ว่าพระที่อยู่ในป่าในเขาเหมือนผ้าชีรี้วห่อมูตรห่อคุณนะ ความจริง
 ผ้าชีรี้วห่อทองคำ สีผ้าสีแก่นขนุนใครไม่ปรารถนาในโลก แต่ธรรมที่ถูกหุ้มห่ออยู่ด้วยสีผ้า
 นั้นคือใจอันสว่างาม สงบร่มเย็นผ่องใส อยู่ภายในจิตใจของผู้บำเพ็ญตามป่าตามเขานั้นนะ
 เวลานี้ก็ยังพอมืออยู่บ้าง ผู้ปฏิบัติเพื่ออรรถเพื่อธรรมจริง ๆ ผู้นี้แลจะได้ธรรมมาประกาศ
 สอนโลกนะ

เมื่อได้ในตัวเองเป็นสมบัติของตัวมากนักยอแล้วยอมแจกจ่ายกันไป ตามกำลังแห่งความสามารถของตนที่รู้ที่เห็นมากนักยอเพียงไร ถ้ารู้เต็มหัวใจก็สอนได้เต็มภูมิ อย่างพระพุทธรเจ้าและสาวกท่าน ท่านสอนโลกได้เต็มภูมิ นี่ธรรมออกจากผู้บำเพ็ญ ผู้บำเพ็ญที่เป็นหัวหน้า เช่นอย่างพระท่านพาอยู่ในป่าในเขาบำเพ็ญธรรม อยู่ที่ไหนอยู่ได้สบาย ๆ พอพูดอย่างนี้เราไม่เคยจินตนะ สด ๆ ร้อน ๆ อยู่ในป่าในเขาเวลาจะเป็นจะตายจริง ๆ เพราะการทรมาณตน อยู่ในป่าในเขาไม่มีใครรู้เรื่องกับเราเลย หายใจฟอด ๆ ๆ อยู่ ทางกิเลสกับธรรมก็พืดกันอยู่ภายในใจ เอาธาตุขันธ์เป็นเครื่องมือ ธาตุขันธ์มันจะหนักไปทางไหน เบาไปทางไหนดูอีก ถ้ามันจะหนักไปทางเป็นเครื่องมือของกิเลส ตัดลง ๆ ทอนลง ให้เบาลง เพื่อเป็นเครื่องมือของธรรม

เช่น อดอาหารอย่างนี้ ถ้ากินมาก ๆ มันมีกำลังวังชาแล้วนอนมากขี้เกียจมาก กิเลสราคะตัณหา มาก ฟังให้ดี นี่ละมันเสริมจากอาหารนี่นะ ที่นี้เวลาตัดอันนี้ลง การตัดอาหารนี้ลงการนอนน้อย ไม่ค่อยง่วงเหงาหาวนอน เมื่อกินน้อยแล้วก็นอนน้อย ความขยัน สติตั้งได้ ๆ ๆ ราคะตัณหาไม่รบกวนใจ ธรรมก็ก้าวออกเดินได้ ๆ เมื่อเห็นเหตุเห็นผลได้หลักได้เกณฑ์อย่างนี้แล้ว ทุกข์ยากลำบากก็ต้องฝืนกันไปตามทางสายนี้คนเรา นี่แหละที่ท่านทุกข์ท่านทรมาณเป็นอย่างนั้นนะ ท่านผู้เอาธรรมมาประกาศสอนเราที่ท่านเดินตายมานะ ไม่ใช่ธรรมดา แต่เวลาท่านบำเพ็ญไม่มีใครรู้ท่าน จนได้ผลมาแล้วจึงปรากฏชื่อลือนามว่าอาจารย์องค์นั้นเก่งอย่างนั้น ๆ ๆ เวลาท่านจะตายใครเห็นเมื่อไร นี่หมายถึงท่านผู้ทรมาณเป็นอรรดเป็นธรรม จนได้ธรรมมาแจกจ่ายโลกท่านเป็นอย่างนั้น นี่ละธรรมมักจะเกิดอยู่ที่เช่นนั้น

นี่ละผู้นำของพี่น้องชาวพุทธเรา ส่วนมากจะเป็นพระนั่นแหละ และยื่นเข้าไปอีกเป็นพระกรรมฐาน อย่างปัจจุบันนี้ก็หลวงปู่มั่น ปรากฏชื่อลือนามมาทั่วโลกแล้วเวลานี้ ใครจะปฏิบัติได้อย่างหลวงปู่มั่น เท่าที่เราผ่านมานี้ในชีวิตของพระ เรายังไม่เคยเห็นองค์ไหนจะแข่งหน้าท่านไปได้เลย เก่งทุกอย่างเก็บหอมรอมริบเรื่องหลักธรรมหลักวินัยไม่มีรั่วไหลไปไหนเลย ท่านเก็บหอมรอมริบได้หมด คือหลวงปู่มั่น เทิดทูนพระพุทธรเจ้าคือธรรมวินัยนั่นละที่เป็นศาสดาองค์แทนของท่านมาเป็นศาสดาของหลวงปู่มั่น ท่านเทิดทูนตลอดเวลา ด้วยการสำรวมระวังให้เป็นไปตามลักษณะทวินัยน้อยใหญ่ ไม่มีใครเกิน จนกระทั่งท่านนิพพานไป เรายังไม่เห็นองค์ไหน เราไม่ได้ประมาทเราไม่เห็นเราก็บอกไม่เห็น แต่หลวงปู่มั่นนี้เต็มहुเต็มตาเต็มใจ เทิดทูนสุดหัวใจไม่มีวันจิตจาง เพราะเป็นครูบาอาจารย์ที่เลิศเลอในสมัยปัจจุบัน

พูดถึงเรื่องอรรถเรื่องธรรม เอ้า พูดออกมา ชนิดไหนธรรมประเภทใดท่านจะออก
รับทันที ๆ เพราะท่านเต็มอยู่หมดแล้ว ห้างร้านเป็นห้างร้านใหญ่โต เอ้า สินค้าประเภท
ไหนเต็มอยู่ในห้างร้านนั้นแล้ว จะเอาชนิดไหน เอ้า ไปเอาเลย นั้น จะว่าอันนี้มีอันนั้นไม่มี
ไม่มีเลยละ เต็มไปหมดในห้างร้านใหญ่ ๆ นั้น เอ้า คว่าได้คว่าได้เลย อันนั้นราคาเท่าไร ๆ
ได้ไม่อัดไม่อั้น อันนี้ธรรมประเภทไหนที่เต็มอยู่ในหัวใจของท่านผู้ปฏิบัติ ตั้งใจปฏิบัติ รู้
มากรูน้อยเข้าไปเกี่ยวข้องกับท่าน ท่านจะออกรับทันที ๆ ๆ เลยจนกระทั่งถึงวิมุตติหลุด
พ้น ไม่มีอัดมีอันคือหลวงปู่่มั่นองค์ปัจจุบันของเราแน่ละ นี่ละธรรมเลิศเลออยู่อย่างนี้ จึง
ขอให้พากันตั้งใจปฏิบัติทุกคนนะ ธรรมมีอยู่กับหัวใจทุกคน เช่นเดียวกับกิเลสตัวเป็นพื้น
เป็นไฟมีอยู่กับหัวใจทุกคน ๆ ส่วนมากเราส่งเสริมแต่กิเลส คราวนี้ส่งเสริมธรรมที่มีอยู่ใน
หัวใจด้วยกัน ให้มีความเจริญอกงามขึ้นภายในใจแล้วจะสงบเย็นใจ เอาละวันนี้พูดเพียง
เท่านี้ละนะ พอสมควรแล้ว

โยม หลวงตาเจ้าขา ถวายทองคำ ๖ บาท ๕๐ สตางค์ อันนี้ของยาอีก ๒ บาท ยาเสีย
แล้วเจ้าคะ

หลวงตา โอ้ เราได้ทองคำของยา เราพอใจมากทีเดียว แล้วปู่ละไม่เห็นมี เอาละเอา
แต่ของยากี่เอา

สามสี่วันนี้อ่อนมากเทียว ธาตุชั้นธัญฉันไม่ได้ มองเห็นอาหารนี้เป็นข้าศึกกัน ตั้งแต่
เริ่มมองเห็นเป็นข้าศึกแล้วมันจะฉันได้อย่างไร ผินกันไปอย่างนั้น ถ้าธรรมดา ๆ ฉันได้
ธรรมดาก็มีกำลังบ้าง ถ้ามันผินอย่างนี้มันฉันไม่ได้ มันก็อ่อนเปียกไปหมด เมื่อวานนี้ได้
ทองคำ ๑ บาท ดอลลาร์ได้ ๑๕๗ ดอลลาร์ ดอลลาร์เราจนจะถึง ๘ ล้านแล้ว เรายังไม่ค่อย
วิตกอะไรนักสำหรับดอลลาร์ แน่ใจไว้เลยว่าต้องได้ ๑๐ ล้าน ส่วนทองคำหนักกว่ากัน จึง
ต้องมุ่งใส่ทองคำเป็นสำคัญ เร่งใหญ่เทียว ในวันที่ ๑๒ สิงหา ดูว่าบรรดาลูกศิษย์ลูกหาจะ
เอากันเต็มที่เหมือนกัน เร่งจุดนี้แล้วก็ไปกฐิน กฐินนี้เอาใหญ่อีกตรงนั้น ยังไงจะต้องให้ได้
ทองคำตามจำนวนที่กำหนดไว้ภายในปีนี้เท่านั้น เอาให้หนักเลยเทียว ให้เห็นฤทธิ์แห่ง
ความรักชาติของชาติไทยเราจากทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ขาดมากขาดน้อยจะได้เห็นน้ำใจ
ของเราขาดมากขาดน้อยจุดนั้น ถ้าเต็มเปี่ยมแล้วใจของเราเต็มเปี่ยมในจุดนั้นที่มีความรัก
ชาติ รักความเสียสละนะ ในจุดนั้น นี่เป็นเครื่องตัดสินกัน ต่อไปนี้ให้พร

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th